

(Bonn-konventionen om migrerende dyrearter). Begge konventioner, herunder regionale aftaler i henhold til Bonn-konventionen (som f.eks. den i princippet godkendte tekst til en aftale om småhvaler i Østersøen og Nordsøen) pålægger staterne at træffe foranstaltninger til beskyttelse af trækkende arter, der forekommer indenfor deres jurisdiktionsområde. Et betydeligt antal fugles trækruter går over havområder, der ligger udenfor søterritoriet, men indenfor fiskeriterritoriet. På disse havområder forekommer i perioder betydelige koncentrationer af fugle. Generelt er danske havområder i øvrigt – også udenfor søterritoriet – af international betydning som raste- og overvintrings- og fædningssområder for en række fuglearter.

En bestemmelse, hvorefter der kan etableres særligt beskyttede områder på fiskeriterritoriet – udenfor søterritoriet – er også i overensstemmelse med principperne i FN's havretskonvention.

Begrænsningen i den hidtidige lov til kun at gælde søterritoriet er således uhensigtsmæssig og kan ikke begrundes med biologiske eller andre hensyn, ligesom det ikke svarer til regler og principper i de forskellige internationale overenskomster.

Dette er baggrunden for, at adgangen til at foretage fredninger af havområdet foreslås udvidet til at gælde hele fiskeriterritoriet, således som det er fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Ændringen sigter alene mod en udvidelse af det marine areal, der kan fredes, men ikke mod en ændring i den hidtidige arbejdsdeling i forhold til Fiskeriministeriet, Trafikministeriet, Energiministeriet eller andre ministerier, der vil blive inddraget i forberedelsen af eventuelle fredningsbekendtgørelser, idet omfang sådanne berører de pågældende ministeriers ressort.

Beskyttelsen af naturinteresserne på fiskeriterritoriet bør i øvrigt som udgangspunkt ske gennem administrationen af speciallovgivningen, eksempelvis saltvandsfiskeriloven, undergrundsloven og havanlægsloven. Regulering af erhvervsfiskeri samt olie/gasefterforsknings- og indvindingsvirksomhed i forhold til fredningsmæssige interesser vil således fortsat kun ske ved fredning, hvor der er tungtvejende grunde hertil, og speciallovgivningen ikke på tilfredsstillende måde kan sikre varetagelse af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn.

Til kapitel 7

Naturpleje og sandflugtsbekæmpelse

Til § 52

Såfremt der ikke løbende eller periodevis foretages pleje af områder, der omfattes af de generelle

beskyttelsesregler i § 3 (og til dels § 4, stk. 1), f.eks. ved græsning eller høstet, vil de hurtigt kunne skifte karakter, ofte med uheldige konsekvenser i naturfredningsmæssig henseende. F.eks. vil heder, strandenge, enge og overdrev, der ikke græsses eller slås, efterhånden gro til. Ligeledes vil visse moser efterhånden omdannes til skov. I tilfælde, hvor man vil fastholde eller genskabe områdets karakter, vil det kunne være nødvendigt f.eks. at foretage rydning af opvoksede træer og buske.

Det foreslås derfor i § 52, *stk. 1*, at amtskommuner og kommuner, der ejer arealer, som er beskyttet af § 3, *stk. 2*, får pligt til at pleje områderne. Det bemærkes, at selvom staten ikke udtrykkeligt er nævnt, forudsættes det, at de statslige arealforvaltende myndigheder løbende træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for at holde deres arealer i en rimelig stand. Bestemmelsen omfatter ikke arealer, der tilhører kirker og præsteembeder. Dette spørgsmål vil blive optaget til nærmere forhandling med Kirkeministeriet.

Pligten til pleje efter *stk. 1* indebærer, at den ansvarlige sørger for, at det område, der er tale om, i hvert fald ikke varigt skifter karakter. Det kan f.eks. betyde, at selvsåede træer på en hede eller eng fra tid til anden skal fjernes. Der vil normalt ikke blive tale om store og udgiftskrævende foranstaltninger.

Stk. 2 er en videreførelse af reglen i den gældende naturfredningslovs § 62 a, der er udvidet til også at sikre hjemmel til pleje af fortidsminder og af de fredede arealer, for hvilke der ikke er fastsat tilstrækkelige regler om pleje i fredningsbestemmelserne. Bestemmelsen giver derimod ikke hjemmel til pleje i strid med udtrykkelige fredningsbestemmelser. Der er herved sket en præcisering i overensstemmelse med bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i L 75. Ved en kommende udnyttelse af hjemmelen til at fastsætte regler for pleje af fredede arealer vil det bl.a. blive angivet, at amtskommunernes plejeforanstaltninger skal ske uden væsentlige gener for ejerne eller brugerne. Denne ret vil således kun kunne udnyttes, når ejeren og brugeren er underrettet herom i rimelig tid forinden. Såfremt ejeren eller brugeren i stedet ønsker at foretage de nødvendige plejeforanstaltninger, vil de have mulighed for det. Det forekommer i øvrigt yderst sjældent, at amtsrådet plejer et areal uden ejerens samtykke.

Bestemmelsen i L 75 om amtskommunernes ret til at foretage plejeforanstaltninger på ikke fredede arealer, som er i privat eje og omfattes af de generelle beskyttelsesbestemmelser i § 3, § 4, *stk. 1* og §§ 12-13, er ikke medtaget. Pleje af privatejede, ikke fredede arealer kan herefter ske ved frivillig aftale med den